

da jeg ikke alene er født Bornholmer, men i en lang Narvælle har været bosiddende Selveiergaardmand derovre — saa er disse i alt Fald saaledes, at den langt overveiende Del af Selveiergaardmændene ønsker, at Forordningen bliver ophævet saa snart som muligt. Jeg skal derfor fra min Side tillade mig at udtale Ønsket om, at der i dette Tilfælde ikke maa blive nedsat noget Udvalg i en Sag, som jo i sig selv ikke har noget stort Omfang, og som kun angaar dette enkelte Forhold, der jo ogsaa er saa tilstrækkeligt motiveret i de Forslaget ledsagende Bemærkninger og ved den høitserede Justitsministers Udtalelser, at det ikke vil være nødvendigt, at der bliver nedsat noget Udvalg.

Strandstov: Maa jeg bede om Ordet!

Formanden: Forhandlingen dreier sig jo i Dieblikket ikke om Nedsættelse af Udvalg, og jeg haaber heller ikke, at det ærede Medlem vil komme ind derpaa.

Strandstov: Jeg vil kun udtale et Par Bemærkninger overfor det ærede Medlem fra Bornholm, der henholder sig til og trøster sig med, at Landsstinget maa kunne gaa ind paa Lovforslaget paa Grund af, at han er Medlem af Bornholms Amtsraad. Jeg har ogsaa i flere Aar siddet i et Amtsraad og veed saaledes godt, hvilke Sager man taler om, og hvilke Sager man sætter igjennem i et Amtsraad. Men denne Sag er jo en saa ekstraordinær Sag i sin Slags, saa jeg lægger ikke den Hjernebetænkning paa, at det ærede Medlem er Medlem af Amtsraadet paa Bornholm. Det forekommer mig, at naar en saa stor Forandring skal foregaa paa Bornholm, maatte der foreligge for Thinget Ønsket fra alle Selveierne derovre, at de ville have gennemført denne Forandring. Naar det ikke er Tilfældet, og det kan jeg ikke se af Motiverne, kan jeg ikke slutte mig dertil, før det bliver opløst.

M. P. Jensen: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at naar det ærede Medlem fra Møen (Strandstov) har forstaaet mig saaledes, at der skulde tillægges det nogen Betydning, at jeg personlig sidder i Bornholms Amtsraad, da var det ikke min Mening. Min Mening, naar jeg nævnte Amtsraadet, var kun den, at naar Amtsraadet er indgaaet med en Ansøgning om, at Forordningen maatte blive ophævet, og Amtsraadet er sammenfat saaledes, at det

repræsenterer de forskjellige Stænder derovre, da tror jeg mig berettiget til at tillægge dette noget Betydning.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges enstemmig med 51 Stemmer.

Formanden: Nu foreligger Dieblikket, hvor der efter Forretningsordenen kan være Spørgsmaal om Udvælgs Nedsættelse. Er der Ingen, der reiser det ved at foreslaa Udvalg, gaar Sagen umiddelbart til 2den Behandling.

Strandstov: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag eller at stille noget andet, gik man til Afstemning.

Øvencævnte Forslag af Strandstov forkastedes med 33 Stemmer mod 6.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Statsrevisorerens Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1883—1884.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Sp. 33 ff.)

Udenfor Betænkningen var intet Endringsforslag stillet.

Formanden: Som ærede Medlemmer ville have set, har Udvalget delt sig i et Mindretal og et Flertal. Flertallets Indstilling, der for Resten ligesom Mindretallets omfatter forskjellige enkelte Poster, betegner sig som Hovedforslag, medens Mindretallets Indstilling betegner sig som Endringsforslag dertil. Det er maaste ikke i fuldstændig Harmoni med, hvad vi tidligere have brugt, men det er jo ligegyldigt, det kan ikke fremfalde nogen Forvirring. Af større Interesse er det at nævne, at Udvalget har været enigt